

tış nispetimiz - son sayında binde 11 olduğuna göre - 220 bin kadardır. Aradaki fark ölüm nispetinin çok hazin âkibetini göstermektedir.

Ölenlerden ekserisinin çocuk olduğunu kabul etmek mantıklı ve tabiat kanunlarına uygundur.

Ne yazık ki; Hükümet tarafından, çocuk için, bilhassa kimsesiz çocukların sağlık ve sosyal yardım ihtiyaçları için yapılan müesseseler yok denecek kadar azdır. Bir sene evvel teessüs etmiş olan bir Devletin çocuklar için vücuda getirmiş olduğu müesseseler bizden fazladır.

Bütün milletlerin çocuk dâvası için ayırdıkları paralar 100 milyonu aşmaktadır. Kimsesiz çocuklar için bütçede ayrılmış olan 750 bin lira, bu dâvanın azametiyile hiç mütenasip değildir. Bütün ümit, yeni sene bütçesine ihtiyaçla mütenasip milyonların konacağı merkezindedir. Şimdiye kadar Hükümet konusunda çocukların sosyal yardım ihtiyaçlarını tesbit ve tetkik edecek bir müracaat yeri yoktur. Bu tasarı ile bu merci teşekkül ettikten sonra müracaatların çokluğu ve çeşitliliği Hükümet dikkat nazarlarını üzerine çekecek yeni ve daha şümüllü bir kanunun huzurunuza getirilmesini ta'cil edecektir. Bu tasarı çocuğun umumi ihtiyaçları için bir mühenk taşı vazifesini görecek, çocukların sağlık ve sosyal yardım durumlarını meydana koyacaktır. Hiç şüphesiz Hükümetimiz ozaman çok daha şümüllü bir kanunla icabeden bütün tedbirleri aldığı zaman çocuk ölümü azalacak nüfusumuz bir batında iki misli olacaktır. Türk kadınının doğum kudreti bunu bize vait ve tebşir etmektedir. Bir batında 35 - 40 milyonluk bir Türkiye ne büyük kuvvet, kudret ve saadet kaynağı olacaktır. Bundan daha mühim savunma tedbiri, bundan mühim kalkınma ve imar plâni olabilir mi?

Uzun müddet İstanbul'da Çocuk Esirgene Kurumu Başkanlığını yapmış olan Sayın Başbakan Şemsettin Günaltay'dan çocuk dâvasını bütün şümüliyle ele almakta gecikmemesini rica ederim.

Dr. ESAD OKTAY (Kars) — Sayın arkadaşların; kimsesiz ve korunmaya muhtaç çocuklar meselesi 1944 yılından beri Büyük Meclise ma' olmuş, maalesef şimdiye kadar intaç edilememiştir. Şimdi ele alınmış olmasını şükranla karşılıyorum. Bu hususta C. H. P. Meclis Grubu Komisyonu raporundan bâzı parçaları okuyacağım.

Bu rapor bu betbahatların durumunu çok güzel tasvir etmektedir.

«Fena mesken, kötü beslenme, yorgunluk, neşe ve oyundan mahrumluk, çocukta bedenî ve ruhi bozukluklar yapar. Daha sonraları zührevî ve sâri hastalıklara uğramak ve tedavi görmemek, ahlâkasızca yakınlık ve temaslar sebebiyle doğabilecek sonuçlar ve uyanacak alışkanlıklar ve nihayet bu çeşit zavallıların üstüne atılmak için köşelerde bekliyen veremî bilhassa kaydedilmeye değer. Bu katagoriye ana veya babanın, yahut her ikisinin hiç çalışmayacak halde bulunmaları durumunu da katmak icabeder. O zaman maddî ceefa ve mânevî düşüklük iki kat artmış bulunacaktır.»

« Bunlar uzuvlarını olduğu kadar ruhlarını da bekliyen her çeşit tehlikenin ilk ve zarurî kurbanlarıdır. » Bu çocuk bazan Anadolu'nun fakir ve ücra köşelerinden sele kapılmış bir taş gibi şehirlere düşen arayıp soranı kalmamış bir kimsesiz veya yoksul, bazan mütereddi bir ana babanın, kalbsiz bir vasinin sokağa bıraktığı bir döküntü, bazan da her çeşit fena görenekleri kendine örnek seçen bir bakımsızlık mağduru ve nihayet marazi ruh yapısının bozuk düzenli iradesinin aileden koparıp kaldırma fırlattığı bir kafa sakatıdır. »

İşte üstsüz başsız, işsiz güçsüz, yersiz yurtsuz dolaşan bu bedbahtlardır, ki bunlar hakkında karar verip hem bunları bakımsızlıktan, hem de topluluğu bunların zararlarından kurtarmış olacağız. « Bunlar kitap sayfaları arasına yerleştirilmiş yapraklar gibi kuru ve cansızdırlar. »

Dâva çok mühim olmakla beraber başarılmayacak bir iş de değildir. Bundan evvel Bütçe Komisyonunda bir kısım arkadaşlarımız bâzı tabmini raporlar vererek işin azametini belirtmişler. Bu arkadaşlara göre :

Memleketimizde 15 bin kimsesiz,

» 51 » kör,

» 40 » sağır,

» 60 » topal, çolak, kambur

ve çocuk nüfusunun % 10 u nispetinde zekâları noksan anormal çocuk bulunduğunu ifade buyurmuşlardır. Bir defa bütün kör, dilsiz, sağır, sakat ve zekâları noksan çocukların hepsi kimsesiz değillerdir, esasen tasarı da bunların heyeti unumiyesini şümüülü dâhiline almıyor.

İkincisi, köylerde 7 - 8 yaşındaki çocuk, aşağı